

שרה אברהams ז"ל

שרה אברהams נולדה בבומביי בשנת 1902 למשפחה ידועה. אחד מאבות אבותיה בנה בשנת 1796 ¹⁷⁹⁶ שאמ בית הבנשת הראשון בטייר. שמו של בית הבנשת: "שער הרחמים". בית בנסת זה עדיין פועל. בטייר ישבו רחוב על שם אומה משפחה, רחוב סמואל.

שרה סיימה בית ספר תיכון, התמחתה בקצרנות ועבדה בחברת החשמל האנגלית.

לאחר נישואיה עברה לגור בטיר קרצ'י, יעקב מקום עבודתו של בעלה. כל העת שמרה על קשרים הדוקים עם משפחתה בבומביי.

בבומביי גם נולדו שני בנייה. בתחילת מלחמת העולם השנייה התגייסה לח"ן של הצבא הבריטי והתקבלה למודיעין. חוות מהר עלתה בדרגות בgal חריצות ולבוקתה במטירה. ב-1947, בעת חלוקת הודו, נאלצה המשפחה לעזוב את פקיסטאן וחזרה לבומביי.

בעלה היה ציוני ותמיד חלם לטילות ארץ וכך אכן קרה. קודם עלה הבן הבכור, נוח, ולאחר כמה שנים הגיע הבן השני, רג'י. ההורים עצם עלו מיד לאחר מכן, בשנת 1953.

הם למדו באולפן "עוצמן" בירושלים. ב-1954 הגיעו למניין-צבי, כאן נקלטו בהורים. מרבית חייהם של שרה אברהams היו שלווים ושקטים. בתחילת דרכם במנון קיימו קשרים עם ההורים שחיו איתנו, אך אם אלה הטעממו הקשיים.

ב-1968 נפטר בעלה; מאז קשה היה לה להתמודד עם המציאות החדש. לפניו בשנה נפלה מספר פעמים ומאז רותקה למשטח. שרה נפטרה בשיבה טובה כאשר שני בנייה לצידה.

תהיה נשמה צורורה לצורך החיים
יהי זכרה ברוך.

דברים שנאמרו ליד הקבר ע"י איתי פדו